

Vasárnap

Dicsérjen téged
 a legeslegszebb ünnep,
 vasárnap fénye,
 békés hétvége,
 melyet te áldottál meg,
 dicsérje műved:
 dicsérjék neved
 zengő bércek és völgyek,
 zúgó tengerek,
 dicsérjék neved
 világító csillagok,
 békés éjjelek,
 dicsérjen téged
 illatos narancsliget,
 sok korallsziget,
 dicsérjék neved
 kígyókarú növények
 tenger mélyében,
 dicsérjen téged
 hószín szárnyú albatrosz
 óceán felett,
 dicsérje neved
 minden atlaszpillangó,
 hirdessen téged,
 dicsérjék neved
 a karcsú márványtoronyok,
 rólad zengjenek,
 dicsérjen téged
 emberben lakó lélek,
 mely lángként ragyog,
 mely lángként ragyog.

Húsvét

Múlik a bánat,
 akár reggel sötét éj,
 lehull egy kútba,
 csillan a harmat,
 áldást hint ragyogó ég
 gyémánt mosolya:
 fehér ruhában
 fogok járni akkor én,
 szívemben galamb,
 aztán kiröppen,
 békém üzenetével,
 válladon pihen,
 csontod mélyébe
 záródik tűzként égve,
 őrizve téged,
 de kitör egyszer,
 legyen hát zengő ének,
 csillag fölötted,
 másnak ösvénye,
 utat mutasson fénye
 bizony messzire.

Most pedig harcban
 hős nazireus leszek,
 Isten apródja,
 legyen hát csata,
 szól a kürt, és dob pereg,
 fegyverek zaja,
 de nemsokára
 nagy derű ölel engem,
 asztalon gyertya,
 asztalon gyertya,

Bizony feltámad
 lelkem húsvét ünnepén,
 hív a haranghang,
 kinő a szárnyam,
 körözök sasmadárként
 fönt a magasban.

Álom

Nem adhatom fel
 aranypalástú álmom,
 ezernyi tervem,
 kockás mellényben
 kis bohóc asztalomon,
 lelke rám nevet,
 élénk jelvényem,
 mesélő bíbor porond
 mindig előttem.

Ekhós szekéren
 hogy ring vándoréletem:
 dalok gyöngy-ege!

Kedves színészek,
 felétek száll énekem,
 ruhám derűje,
 szép tarka ingem
 oroslánmintás selyme,
 kacagó fénye.

Hídon túl

Mosolyog lelkem,
utolsó pillanatban
ő áll előttem,
rám néz szelíden,
galamb a pillantása,
szent fények fénye
arca derűje
és napnál ragyogóbban
vakít szépsége,
gyémánt szívemben:
mennybéli egek mása
éget szüntelen,
egy kar átölel,
otthonomba elvezet,
lángolj szeretet,
lángolj szeretet!

Sose kell félni
attól a nagy kaputól,
mely megjelenik,
szépen díszíti
a jáspis kopogtató
és aranykilincs,
mögötte város,
kiválasztott ország áll,
sok-sok fénysólyom
röpül mindenhol
egyik épp kezemre száll,
szalagot hozott,
üdvözet rajta,
fehér ruhások írták,
lelkük szárnya az,
magukhoz hívnak,
hajnalálmú séta vár,
utána asztal,
zsúfolva rakva,
érezem sajtok illatát,
rubin bor csillan,
kóstolom lassan,
vár még második pohár,
ünnep mosolya,
ünnep mosolya.

A táti Ister-pár, részlet